

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Elsparebidraget blev indført med lov nr. 1211 af 27. december 1996 om ændring af lov om afgift af elektricitet (Elsparebidrag). Loven trådte i kraft den 1. januar 1998. Der henvises vedrørende Folketingets behandling af loven til lovforslag nr. L 31, 1996-97.

Af bemærkningerne til L 31 fremgik bl.a., at ved forhøjelsen af elafgiften i form af et elsparetillæg tilvejebringes midlerne til finansieringen af Elsparefonden (som der samtidig blev fremsat lovforslag om, jf. L 27, 1996-97). Elsparefonden har til formål at give tilskud til at gennemføre besparelser i elforbruget i boliger og offentlige institutioner. Elsparetillægget vedrører alle, som ikke kan få godtgjort elafgiften, dvs. langt overvejende husholdninger, det offentlige og ikke-momsregistreret erhverv. Det fremgik endvidere af bemærkningerne til L 31, at lovforslaget skønnedes at medføre en helårsprovenugevinst på ca. 90 mio. kr. ekskl. moms.

Af forslag til finanslov for 2001 fremgår af bemærkningerne til § 38.22.01.20 bl.a., at »Elsparebidraget følger de samme regler som elafgiften i øvrigt og som andre energiafgifter og er en generel afgift ligesom disse. Selv om forhøjelsen af elafgiften i form af elsparebidraget er sket for at finansiere elspareordningen, er der ikke nogen direkte kobling mellem disse. Et øget provenu som følge af større elforbrug giver således ikke Elsparefonden flere tilskudsmidler. Der er ingen bevillingsmæssig sammenhæng mellem indtægterne for forhøjelsen af elafgiften og bevillingen til Elsparefonden, hvorfor provenuet fra elsparebidraget ikke er øremærket til afholdelse af udgifter til Elsparefonden.«

Der er næppe tvivl om, at Folketinget besluttede at forhøje elprisen med 0,6 øre med det formål, at der skulle skabes et særligt provenu til Elsparefonden. Elsparefonden har til formål at fremme formål, der har energibesparelser som mål. Elsparefonden er af mange blevet rost for sit virke, fordi fonden i særlig grad har evnet at støtte meget direkte formål, og fordi de

støttede projekter opnåede stor CO₂-fortrængning for de anvendte midler.

I stedet for at bevillinger til Elsparefonden skulle være afhængig af de årlige finanslovsaftaler, så var argumentationen for indførelsen af afgiften på 0,6 øre, at Elsparefonden fik bevillinger uafhængig af de løbende finanslovsovervejelser. Elsparefonden blev født med løfter om autonomi og forventning om, at der hele tiden var sammenhæng mellem de beløb, der blev opnået fra 0,6 øre-afgiften, og de bevillinger til energispareformål, som fonden kunne støtte.

Det er imidlertid fremgået af pressen, at såvel Miljø- og Energiministeriet som Finansministeriet har fundet anledning til at anvende en del af provenuet fra 0,6 øre-afgiften til andre formål end Elsparefondens virke. Miljø- og Energiministeriet skulle angiveligt have hentet provenu i fonden for derved at slippe for besparelser andre steder i ministeriet. Finansministeren har som angivet ovenfor indføjet en ny anmærkning på FFL 2001, hvorefter hjemmelen til at bruge midlerne fra 0,6 øre-afgiften til andre formål bliver knæsat.

Forslagsstillerne vil ikke fortsætte ad den vej. Vi har gennem Finansudvalget anmodet om, at få miljø- og energiministeren til krone for krone at redegøre for kapitalbevægelserne mellem 0,6 øre-afgiften, Elsparefonden og andre formål. Når disse præcise tal foreligger, vil de kunne indgå i udvalgsarbejdet med nærværende lovforslag. Vi kunne have taget tallene fra dagspressen, men vil ikke løbe den risiko at viderebringe ukorrekte taloplysninger.

Forslagsstillerne mener, at forsøget med øremærkede afgifter til særlige elspareformål er mislykkedes. Derfor må vi vende tilbage til den normale bevillingsmæssige praksis. Elsparefondens fremtidige budget må derfor hentes over den årlige finanslov og ikke fra en særlig afgift på el. Det vil da igen være de årlige politiske forhandlinger om finansloven, der afgør Elsparefondens bevillinger. Elforbrugerne skal ikke tro, at de med 0,6 øre-afgiften betaler til særlig gode energispareformål, og så opleve at en del af midlerne går til at udfylde huller i finansloven.